

Til lovforslag nr. L 59. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 17. december 1979

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forlængelse af visse overenskomster inden for den offentlige sygesikring

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, fremskridtspartiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget, lovforslaget til *vedtagelse* med det af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Man må have blik for, at lovforslagets udformning trækker i den retning, at praktiserende læger betragtes som offentligt ansatte. Dette vil være en uønskelig udvikling, da det på længere sigt vil give befolkningen ringere sundhedsmæssig betjening pr. anvendt udgiftskrone.

Disse formalitetsspøgelser må imidlertid vige for de påtrængende realiteter. Lægeudgifter betales i altovervejende grad som såkaldte gratisydelser over skatnerne. Og sådan bør det blive ved at være. Økonomiske overvejelser bør ikke være afgørende for, om den syge vil og kan søge den bedst opnåelige lægehjælp i tide.

Men når lægerne betales over den offentlige sektor, og den af gammelparterne skabte økonomiske katastrofetilstand først og fremmest afbødes ved at mindske den offentlige sektor ved omfattende besparelser ud over næsten hele det offentlige aktivitetsområde, er konsekvensen, at man må holde igen på betalingerne til borgerne.

Og det er netop det, som det foreliggende lovforslag går ud på.

At regeringen så i sit hastværk ikke har haft nogen heldig hånd ved udformningen af lovforslaget, er man i den pressede politiske situation, Anker Jørgensen har skabt, nødt til at se stort på.

Afgørende er, at lovforslaget virker i den rigtige retning.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) vil ved 3. behandling tage endelig stilling til lovforslaget.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Mindretallet er modstander af, at der gribes ind i overenskomster indgået mellem 2 parter. Dette lovforslag adskiller sig dog fra de øvrige overenskomstindgreb, idet der i de omfattede overenskomster er tale om en blanding af honorar og lønindkomst. Derfor er lovforslaget en blanding af et forslag til en prisbegrænsningslov, som mindretallet kan støtte, og et overenskomstindgreb, som mindretallet ikke kan støtte.

De praktiserende lægers virksomhed er på den ene side at sidestille med et liberalt erhverv, og på den anden side modtager de fleste læger honorar og lønindtægt fra det offentlige. Dette finder mindretallet særdeles uhensigtsmæssigt.

Mindretallet mener i øvrigt, at alle læger bør ansættes af det offentlige. Dette ville gøre både overenskomstforhold og økonomiske